दुःखेनेह विगाह्यते प्रचकितैराज्ञां गृहं वार्द्धिवत् ॥४२०॥

एवं पठन् दमनकोक्ताकारं दृष्ट्वा तं पिङ्गलकं स चकितः संवृतशरीरो दूरतरं प्रणामकृतिं विनाप्युपविष्टः। पिङ्गलकोऽपि तथाविधं विलोक्य दमनकवाक्यं श्रद्दधानः कोपात् तस्योपरि पपात। अथ सञ्जीवकस्तु पिङ्गलकखरनखरविकर्तितशरीरः पृष्ठशृङ्गाभ्यां तदुदरमुल्लिख्य ५ कथमपि तस्मादपेतः। पुनरपि शृङ्गाभ्यां तं हन्तुमिच्छन् युद्धायावस्थितः। अथ द्वावपि तौ पुष्पितपलाशप्रतिमौ परस्परबधकाङ्क्षिणौ दृष्ट्वा करटकः साक्षेपं दमनकमुवाच। भो मूढमते यदनयोर्विरोधस्त्वया कृतः। तन्न साधु विहितं। यतः सकलमपि वनमिदं व्याकुलीकृतं भवता। तत् त्वं न नीतितत्त्वं वेत्सि। उक्तं च नीतिविद्भिः। १०

कार्याण्युत्तमदण्डसाहसफलान्यायाससाध्यानि ये।
प्रीत्या संशमयन्ति नीतिकुशलाः साम्नैव ते मन्त्रिणः।
निःसाराल्पफलानि ये त्वविधिना वाञ्छन्ति दण्डोद्यमैः।
तेषां दुर्णयचेष्टितैर्नरपतेरारोप्यते श्रीस्तुलां ॥४२१॥

तद्यदि स्वाम्यभिघातो भविष्यति। तत् किं त्वदीयमन्त्रबुध्या क्रियते। १५ अथ सञ्जीवको न बध्यते। तथाप्यभव्यं। यतः प्राणसन्देहात् तस्य च बधः। तन्मूढ कथं त्वं मन्त्रिपदवीमभिलषसि। सामसिद्धिं न वेत्सि। तद्वृथा मनोरथोऽयं ते दण्डरुचेः। उक्तं च।

सामादिदण्डपर्यन्तो नयः प्रोक्तः स्वयम्भुवा।
तेषां दण्डस्तु पापीयांस्तस्माद्दण्डं विवर्जयेत् ॥४२२॥ २०

तथा च। साम्नैव यत्र सिद्धिर्न तत्र दण्डो बुधेन विनियोज्यः।
पित्तं यदि शर्करया शाम्यति को ऽर्थः पटोलेन ॥४२३॥

तथा च। साम्नैवादौ प्रयोक्तव्यं कार्यं कार्यविचक्षणैः।
सामसिद्धा हि विधयो न प्रयान्ति पराभवं ॥४२४॥

अन्यच्च। न चन्द्रेण न चौषध्या न सूर्येण न वह्निना। २५